

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 18 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 531 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.33 ปราบกฎผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนกับตัวแปรต่าง ๆ (Variables) ที่ต้องการศึกษาดังต่อไปนี้ :

ตารางที่ 4 จำแนกแนวทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แนวทัศนคติทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มก้าวหน้า (The Liberal Group)	157	29.57
กลุ่มเป็นกลาง (The Moderate Group)	341	64.22
กลุ่มอนุรักษนิยม (The Conservative Group)	33	6.21
รวม	531	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีทัศนคติทางการเมืองอยู่ในกลุ่มเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 64.22 ของตัวอย่างประชากรทั้งหมด กลุ่มนักเรียนจำนวนรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 29.57 ของตัวอย่างประชากรมีแนวทัศนคติทางการเมืองแบบก้าวหน้า สำหรับกลุ่มที่มีทัศนคติทางการเมืองแบบอนุรักษนิยมมีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.21 ของตัวอย่างประชากร :

เพื่อทดสอบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติทางการเมืองแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้นำคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าซี (z - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งมีรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 5.

ตารางที่ 5. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

นักเรียน	N	\bar{x}	S.D.	Z
ชาย	261	156.44	13.71	0.61
หญิง	270	155.78	10.98	

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีทัศนคติทางการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เพื่อทดสอบว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาในเขตตัวเมือง กับนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตตัวเมือง มีทัศนคติทางการเมืองแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้นำคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาดังกล่าว มาเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าซี (z - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งมีรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในเขตตัวเมืองกับนักเรียนที่มีภูมิลำเนานอกเขตตัวเมือง

ภูมิลำเนาของนักเรียน	N	\bar{x}	S.D.	Z
ในเขตตัวเมือง	230	156.11	12.55	0.03
นอกเขตตัวเมือง	301	156.08	12.31	

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตัวเมืองกับนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตตัวเมือง มีทัศนคติทางการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เพื่อทดสอบดูว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนจะมีผลทำให้ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 7-8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนกับทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

ระดับการศึกษาของบิดา	แนวทัศนคติทางการเมือง					
	กลุ่มก้าวหน้า		กลุ่มเป็นกลาง		กลุ่มอนุรักษนิยม	
	fo	fe	fo	fe	fo	fe
ไม่ได้เรียนหรือไม่จบชั้น ป.4	10	7.10	13	15.41	1	1.49
ป.4	72	85.74	200	186.23	18	18.02
ป.7หรือ ม.3	14	11.83	25	25.69	1	2.49
ม.ศ.3 หรือ ม.6	29	23.65	44	51.37	7	4.97
ม.ศ.5 หรือ ม.8	7	9.17	20	19.91	4	1.93
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	15	11.24	22	24.40	1	2.36
ปริญญาตรีขึ้นไป	10	8.28	17	17.98	1	1.74
รวม	157		341		33	

degree of freedom = 12

Observed Chi-square = 15.08

Expected Chi-square ที่ระดับ .05 = 21.03

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนกับทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

ระดับการศึกษาของมารดา	แนวทัศนคติทางการเมือง					
	กลุ่มก้าวหน้า		กลุ่มเป็นกลาง		กลุ่มอนุรักษนิยม	
	fo	fe	fo	fe	fo	fe
ไม่ได้เรียนหรือไม่จบชั้น ป.4	18	15.08	31	32.75	2	3.17
ป.4	106	113.24	253	245.96	24	23.80
ป.7 หรือ ม.3	6	7.10	15	15.41	3	1.49
ม.ศ.3 หรือ ม.6	13	10.35	21	22.48	1	2.18
ม.ศ.5 หรือ ม.8	3	3.25	7	7.06	1	0.68
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8	5.03	8	10.92	1	1.06
ปริญญาตรีขึ้นไป	3	2.96	6	6.43	1	0.62
รวม	157		341		33	

degree of freedom = 12

Observed Chi-square = 8.94

Expected Chi-square ที่ระดับ .05 = 21.03

จากตารางที่ 7 และ 8 ค่า χ^2 ที่ได้รับน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาและมารดากับแนวทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

เพื่อทดสอบดูว่า สภาพอาชีพของบิดามารดาของนักเรียน จะมีผลทำให้ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 9-10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพอาชีพของบิดาของนักเรียนกับทัศนคติทางการเมือง
ของนักเรียน

ลักษณะอาชีพของบิดา	แนวทัศนคติทางการเมือง					
	กลุ่มก้าวหน้า		กลุ่มเป็นกลาง		กลุ่มอนุรักษนิยม	
	fo	fe	fo	fe	fo	fe
1. กรรมกรทางเกษตรกรรม, กรรมกร อุตสาหกรรม ชวนา ชาวไร่ ชาว- สวน ช่าง ฯลฯ	80	82.79	181	179.81	19	17.40
2. ค้าขาย-ขายไร่, ค้าขาย-ร้านค้า ธุรกิจธนาคาร-ประกันชีวิต ฯลฯ	25	26.31	61	57.15	3	5.53
3. นักการเมือง, นักปกครอง ข้าราชการทหาร, ข้าราชการตำรวจ	15	13.01	26	28.26	3	2.73
4. ข้าราชการครู, ข้าราชการพลเรือน อื่น ๆ	30	29.27	63	63.58	6	6.15
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงานเทศ- บาล (สุขาภิบาล) และอาชีพอื่น ๆ	7	5.62	10	12.20	2	1.18
รวม	157		341		33	

degree of freedom = 8

Observed Chi-square = 5.31

Expected Chi-square ที่ระดับ .05 = 15.51

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพอาชีพของมารดาของนักเรียนกับทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

ลักษณะอาชีพของมารดา	แนวทัศนคติทางการเมือง					
	กลุ่มก้าวหน้า		กลุ่มเป็นกลาง		กลุ่มอนุรักษนิยม	
	fo	fe	fo	fe	fo	fe
1. กรรมการทางเกษตรกรรม, กรรมการ อุตสาหกรรม ชวนา ชาวไร่ ชาว สวน ชาว ฯลฯ	89	92.25	204	200.36	19	19.39
2. ค้าขาย-ทนาย, ค้าขาย-ร้านค้า ธุรกิจธนาคาร-ประกันชีวิต ฯลฯ	37	36.66	81	79.63	6	7.71
3. ข้าราชการครู, ข้าราชการพลเรือน อื่น ๆ	16	13.90	26	30.18	5	2.92
4. อาชีพอื่น ๆ เช่น แม่บ้าน, รับจ้าง	15	14.19	30	30.82	3	2.98
รวม	157		341		33	

degree of freedom = 6

Observed Chi-square = 3.04

Expected Chi-square ที่ระดับ .05 = 12.59

จากตารางที่ 9 และ 10 ค่า χ^2 ที่ได้น้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสภาพอาชีพของบิดาและมารดา กับแนวทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

เพื่อทดสอบว่า ลักษณะการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของบิดามารดาของนักเรียน
จะมีผลทำให้ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทดสอบไคสแควร์
(Chi-square) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 11.

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของบิดามารดาของนักเรียน
กับทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

ลักษณะการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของบิดามารดา	แนวทัศนคติทางการเมือง					
	กลุ่มก้าวหน้า		กลุ่มเป็นกลาง		กลุ่มอนุรักษนิยม	
	fo	fe	fo	fe	fo	fe
ประชาธิปไตย (Democratic Rearing)	116	108.72	220	224.86	19	21.42
เข้มงวดกวดขัน (Authoritative Rearing)	9	15.62	37	32.30	5	3.08
ปล่อยปละละเลย (Laissez-faire Rearing)	7	7.66	16	15.84	2	1.51
รวม	132		273		26	

degree of freedom = 4

Observed Chi-square = 5.77

Expected Chi-square ที่ระดับ .05 = 9.49

จากตารางที่ 11 ค่า χ^2 ที่ได้น้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับความ
มีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของ
บิดามารดากับแนวทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน

เพื่อที่จะทราบความแตกต่างระหว่างทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชายและหญิง
ที่มีต่อข้อความทัศนคติทางการเมืองทั้ง 42 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหาค่า
มัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 12-16
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ใน
ด้านที่เกี่ยวกับทัศนคติหัว ๆ ไปเกี่ยวกับการเมือง

ทัศนคติหัว ๆ ไปเกี่ยวกับการเมือง	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าที (Z)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ประชาชนทุกคนไม่มีความจำเป็นต้องสนใจการเมือง	4.26	.93	4.21	.97	.63
ผู้ที่มีฐานะร่ำรวย ย่อมเหมาะสมที่จะเป็นนักการเมือง มากกว่าผู้ที่มีฐานะยากจน	4.07	.96	4.02	.95	.63
ประชาชนชาวไทย ยังไม่พร้อมสำหรับการปกครอง ระบบประชาธิปไตย	3.27	1.07	3.37	1.05	-1.1
การเมืองเป็นเรื่องสกปรก	3.68	1.14	3.76	1.02	-0.89
การเมืองเป็นสาเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคม	3.22	1.10	3.05	.97	1.89

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ทัศนคติหัว ๆ ไปเกี่ยวกับการเมืองของนักเรียน
ชายหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ใน
 คำนที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อผู้นำทางการเมือง

ทัศนคติต่อผู้นำทางการเมือง	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าที (Z)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
รัฐสภาในปัจจุบัน ควรมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ฝ่ายเดียว	3.61	1.21	3.77	.97	-1.6
การมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำให้เกิดความวุ่น วายขึ้นในบ้านเมือง	3.45	1.03	3.27	.99	2.0*
ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้ามากกว่าปัจจุบัน ถ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่คัดค้านนโยบายทุกอย่าง ของรัฐบาล	3.66	1.00	3.66	.97	0
สมาชิกวุฒิสภา ช่วยให้การออกกฎหมายต่าง ๆ ถูก ต้องและเป็นธรรมต่อสังคมส่วนรวมมากขึ้น	3.54	.87	3.40	.74	2.0*
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมสูง	2.90	.93	2.73	.88	2.13*
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่มีเกียรติ	3.20	1.48	3.19	.92	.09

$$P < .05$$

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ทัศนคติต่อผู้นำทางการเมืองของนักเรียนชายและหญิง
 ในเรื่อง "การมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง, สมาชิกวุฒิสภา
 ช่วยให้การออกกฎหมายต่าง ๆ ถูกต้องและเป็นธรรมต่อสังคมส่วนรวมมากขึ้นและสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมสูง" มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05 ส่วนทัศนคติต่อผู้นำทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ในเรื่อง "รัฐสภาในปัจจุบันควรมี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ฝ่ายเดียว, ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้ากว่าปัจจุบัน ถ้าสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ไม่คัดค้านนโยบายทุกอย่างของรัฐบาลและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่มีเกียรติ"
 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ใน
 ด้านที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อระบบการปกครองของประเทศ

ทัศนคติต่อระบบการปกครองของประเทศ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าซี (Z)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ประชาชนทุกคนควรมีสิทธิตามกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน	4.47	.83	4.39	.94	1.0
ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบบการปกครองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับประเทศไทย	4.02	1.00	3.87	.93	1.88
การไปออกเสียงเลือกตั้งไม่มีความสำคัญ ถ้าทราบว่าคนที่เรานับสนุนไม่มีโอกาสชนะ	4.14	1.03	4.11	1.03	.33
การปกครองระบอบประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้คนเอาตัวเขาเปรียบกันมากขึ้น	3.11	1.21	3.06	1.19	.50
การชุมนุมเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมที่ขาดไม่ได้ สำหรับประชาชนในสังคมประชาธิปไตย	3.09	1.19	3.06	1.11	.30
การเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล มีความสำคัญต่อประชาธิปไตยเท่ากับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	3.79	.89	3.87	.78	-1.14
ระบอบประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาปฏิบัติหน้าที่	4.19	.94	4.16	.79	.38
การไขกฏด้วยการศึกษาปกครองประเทศ นับว่าเหมาะสมดี เพราะทำให้เกิดความสงบเรียบร้อย	2.84	1.17	2.65	1.13	1.58
ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องมีการเลือกตั้งก็ได้	3.88	1.10	3.96	.97	-0.89
การเลือกตั้ง ทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียงบประมาณโดยไม่คุ้มค่า	3.26	1.17	3.90	1.17	1.70

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน ชาย หญิง ใน
ด้านที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อระบบการปกครองของประเทศ (ต่อ)

ทัศนคติต่อระบบการปกครองของประเทศ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าที (Z)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ประชาชนชาวไทยยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง	3.26	1.18	2.95	1.07	3.10**
ประชาชนควรเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ปกครองประเทศโดยไม่มีโต้แย้ง	3.81	1.01	3.79	.97	.22
รัฐบาลควรดำเนินการปิดทรัพย์สินที่ดิน ที่นา เคหะสถานและกิจการธุรกิจของเอกชนให้เป็นของรัฐเพื่อชดเชยช่องว่างในสังคม	3.84	1.20	4.02	1.04	-1.80
การปกครองที่สาธารณรัฐประชาชนจีนกำลังดำเนินการอยู่น่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับประเทศไทย	3.82	1.12	3.9	1.02	-0.89
อำนาจในการบริหารประเทศ ควรเป็นของกรมกรชาวไร่ ชาวนา	3.53	1.03	3.71	.93	-2

$P < .01$

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า ทัศนคติต่อระบบการปกครองของประเทศของนักเรียนชาย, หญิง ในเรื่องเกี่ยวกับ "ประชาชนชาวไทย ยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง" แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิง

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ใน
 ความที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อสถาบันทางการเมือง

ทัศนคติต่อสถาบันทางการเมือง	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าที (Z)
	\bar{X}	s.d	\bar{X}	s.d	
รัฐธรรมนูญโคมมิวนิสต์มี เสรีภาพของประชาชนไว้ เหมาะสมทีเดียว	3.60	.94	3.67	.82	-0.88
รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการปกครองโดยรับฟัง ความคิดเห็น ขอให้จริงจังและความต้องการ ของประ- ชาชน เป็นหลักสำคัญในการบริหารประเทศอยู่เสมอ	3.86	.98	3.63	1.04	2.56
ศาลยังเป็นที่ยึดแห่งสุดท้ายของประชาชนผู้บริสุทธิ์	3.59	1.17	3.64	.99	0.53
ศาลเป็นสถาบันที่ปกป้อง เสรีภาพของบุคคลตลอด จนสิทธิส่วนตัวของบุคคล	3.62	1.03	3.63	.81	-0.13
การกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น จะ ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.14	.76	4.13	.75	0.14
รัฐสภาที่มีทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิก ทำให้เกิดผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลดี	3.33	.91	3.27	.87	0.75
ควรอนุญาตให้มีพรรคการเมืองใดทุกประเภท แม้ แต่พรรคคอมมิวนิสต์	3.42	1.43	3.72	1.30	-2.5
ประชาชนทุกคน ควรสนใจการปฏิบัติงานของรัฐสภา	4.18	.73	4.17	.74	.17

$$p < .05$$

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ทัศนคติต่อสถาบันทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง
 ในเรื่องเกี่ยวกับ "รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการปกครองโดยรับฟังความคิดเห็น ขอให้จริงจัง
 และความต้องการของประชาชนเป็นหลักสำคัญในการบริหารประเทศอยู่เสมอ" แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนชายมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนทัศนคติ

ต่อสถาบันการเมืองในหัวข้ออื่น ๆ ของนักเรียนชาย หญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ในด้านที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าที (Z)
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
เมื่อรัฐบาลบริหารงานบกพร่อง ประชาชนควรแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา	4.24	.80	4.21	.75	.43
การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรถือเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างสูง สำหรับประชาชนชาวไทยที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้	4.56	.71	4.62	.54	-1.22
การไปเลือกตั้งผู้แทนราษฎรไม่มีความจำเป็นเท่ากับการทำมาหากินของประชาชน เพราะจะทำให้เสียเวลาเรื่องปากท้องของสำคัญมากกว่า	4.26	.93	4.28	.85	-0.25
ประชาชนควรมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการดำเนินงานของรัฐบาลได้อย่างเต็มที่	4.21	.78	4.17	.71	.67
การรวมกลุ่มทางการเมืองของประชาชนเพื่ออำนาจต่อรองกับรัฐบาล จะสามารถช่วยให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น	3.38	1.09	3.34	.95	.44
ควรเปิดโอกาสให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนที่สนใจการเมือง ได้มีโอกาสเข้าร่วมฟังการประชุมของรัฐสภา	3.95	.99	3.82	.98	1.44

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชาย หญิง ใน
 งานที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ต่อ)

ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่าที (z)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ถ้าหากนักเรียนทราบว่าในบริเวณที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีบุคคลกระทำตนบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ เช่น ฝึกฝึกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ นักเรียนจะร่วมมือ กับทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ เป็นสำคัญ	4.43	.80	4.51	.78	-1.14
การประท้วงเพื่อเรียกร้องสิทธิอันชอบ หรือต่อต้าน การบริหารงานอันมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสันติ และปราศจากอาวุธ ถือว่าเป็นการแสดงออกถึงการมี ส่วนร่วมทางการเมืองที่ควรกระทำอย่างยิ่ง	3.85	1.08	3.69	1.17	1.6

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่าทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียน
 ชาย หญิง ทุกเรื่องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อที่จะทราบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิธีการเรียน
 การสอนวิชาหน้าที่พลเมือง แหล่งที่ให้ความรู้ทางการเมืองและความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร
 วิชาหน้าที่พลเมือง ผู้วิจัยได้หาคร่าวๆ ละ จึงแสดงไว้ในตารางที่ 17-21 ต่อไปนี้

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อวิธีการสอนของครู

วิธีการสอนของครู	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูอธิบายหรือบรรยายให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	153	28.81	259	48.78	119	22.41
2. ครูให้นักเรียนค้นคว้าทำรายงานส่ง	152	28.62	265	49.91	114	21.47
3. ครูให้นักเรียนค้นคว้าแล้วรายงานต่อหน้าชั้นเรียน	79	14.88	247	46.52	205	38.60
4. ครูให้นักเรียนค้นคว้าแล้วอภิปรายร่วมกัน	74	13.94	210	39.55	247	46.52
5. ครูให้นักเรียนอ่านหนังสือแล้วตอบคำถาม	64	12.05	169	31.83	298	56.12
6. ครูให้นักเรียนติดตามข่าวเหตุการณ์ปัจจุบัน แล้วจัดป้ายแผนภูมิ	85	16.01	164	30.89	282	53.11
7. ครูให้นักเรียนจัดนิทรรศการที่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง	24	4.52	76	14.31	431	81.17
8. ครูให้นักเรียนแสดงละครเกี่ยวกับเรื่องการเมือง	17	3.20	149	9.23	465	87.57
9. ครูให้นักเรียนวิเคราะห์ปัญหาทางการเมือง	49	9.23	162	30.51	320	60.26
10. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนให้รับผิดชอบงานเป็นกลุ่ม	217	40.87	245	46.14	69	62.99
11. ครูให้นักเรียนจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี เช่น กิจกรรมดูสื่อ อนุภาษาด ฯลฯ	171	32.20	196	36.91	164	30.89
12. ครูเชิญนักการเมือง ผู้ที่สนใจเรื่องการเมือง หรือผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง มาเป็นวิทยากร	55	10.36	162	30.51	314	59.13

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 40.87 มีความเห็นว่า ครูใช้วิธีสอนโดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนให้รับผิดชอบงานเป็นกลุ่มมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การที่ครูให้นักเรียนจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี เช่นกิจกรรมลูกเสือ อนุชาชาติ ฯลฯ ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยร้อยละ 32.20 สำหรับวิธีการสอนที่นักเรียนเห็นว่าครูใช้ปานกลางได้แก่ การให้นักเรียนค้นคว้าทำรายงานส่ง ครูอธิบายหรือบรรยายให้นักเรียนฟัง ครูให้นักเรียนรายงานหน้าชั้น ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 49.91 48.78 และ 46.52 ตามลำดับ และวิธีการสอนที่นักเรียนเห็นว่าครูใช้น้อยที่สุดได้แก่ การให้นักเรียนแสดงละครเกี่ยวกับการเมือง ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 87.57 และรองลงมาได้แก่การให้นักเรียนจัดนิทรรศการที่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 81.17

คุรุญวิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อแหล่งที่ให้ความรู้ทางการเมือง การปกครอง

แหล่งให้ความรู้ทางการเมือง-การปกครอง	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครอบครัว	120	22.60	233	43.88	178	33.52
2. โรงเรียน (ครู-อาจารย์)	265	49.91	226	42.56	40	7.53
3. หนังสือพิมพ์	319	60.08	200	37.66	12	2.26
4. หนังสือเกี่ยวกับการเมือง	276	51.98	237	44.63	18	3.39
5. สียงการอภิปราย	74	13.93	151	28.44	306	57.63
6. สียงปาฐกถาที่เกี่ยวกับการเมือง	60	11.30	149	28.06	322	60.64
7. สียงการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	76	14.31	155	29.19	300	56.50
8. สียงผู้สื่อข่าวคุยกัน	93	17.51	254	47.83	184	34.65
9. สียงวิทยุ	244	45.95	229	43.13	58	10.92
10. คุุโทรทัศน์	145	27.30	210	39.55	176	33.15
11. สนทนาพูดคุยกับผู้อื่น	82	15.44	262	49.34	187	35.22
12. พรรคการเมือง	78	14.69	248	46.70	205	38.61
13. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นักการเมือง)	81	15.25	251	47.27	199	37.48
14. การแสดงนิทรรศการทางการเมือง	47	8.85	152	28.63	332	62.52

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 60.08 เห็นว่า แหล่งที่ให้ความรู้ทางการเมืองมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ รองลงมาได้แก่หนังสือประเภทที่เกี่ยวกับการเมือง ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 51.98 ส่วนแหล่งความรู้ทางการเมืองที่นักเรียนเห็นว่าให้ความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำที่สุด ได้แก่ การแสดงนิทรรศการทางการเมือง ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 62.52 รองลงมาได้แก่ การฟังปาฐกถาที่เกี่ยวกับการเมือง ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 60.64 สำหรับแหล่งความรู้ทางการเมืองที่นักเรียนเห็นว่า

ให้ความรู้ทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนทนาพูดคุยกับผู้อื่น ซึ่งมีผู้เห็นควยคิดเป็นร้อยละ 49.34 รองลงมาได้แก่ การฟังผู้อื่นพูดคุยกัน ซึ่งมีผู้เห็นควยคิดเป็นร้อยละ

49.83

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียนโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นได้ว่าแหล่งความรู้ทางการเมืองที่นักเรียนเห็นว่า ให้ความรู้ทางการเมืองในระดับสูงตามลำดับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือเกี่ยวกับการเมือง โรงเรียน (ครู-อาจารย์) ฟังวิทยุ คุุโทรทัศน์ ครอบคร้ว ฟังผู้อื่นพูดคุยกัน สนทนาพูดคุยกับผู้อื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นักการเมือง) พรรคการเมือง ฟังการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฟังการอภิปราย ฟังปาฐกถา ที่เกี่ยวกับการเมืองและการแสดงนิทรรศการทางการเมือง

แหล่งความรู้ทางการเมืองที่นักเรียนเห็นว่า ให้ความรู้ทางการเมืองในระดับปานกลางตามลำดับ ได้แก่ สนทนาพูดคุยกับผู้อื่น ฟังผู้อื่นพูดคุยกัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นักการเมือง) พรรคการเมือง หนังสือเกี่ยวกับการเมือง ครอบคร้ว ฟังวิทยุ โรงเรียน (ครู-อาจารย์) คุุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฟังการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การแสดงนิทรรศการ ฟังการอภิปราย และการฟังปาฐกถาที่เกี่ยวกับการเมือง

สำหรับแหล่งความรู้ทางการเมืองที่นักเรียนเห็นว่า ให้ความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ตามลำดับ ได้แก่ การแสดงนิทรรศการทางการเมือง ฟังปาฐกถาที่เกี่ยวกับการเมือง ฟังการอภิปราย ฟังการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นักการเมือง) สนทนาพูดคุยกับผู้อื่น ฟังผู้อื่นพูดคุยกัน ครอบคร้ว คุุโทรทัศน์ ฟังวิทยุ โรงเรียน (ครู-อาจารย์) หนังสือเกี่ยวกับการเมือง และหนังสือพิมพ์

ข้อความคิดเห็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียนระดับอนุบาลและระดับประถมยังเล็กเกินไป ไม่สมควรสอนความรู้เกี่ยวกับการเมือง	97	18.27	199	37.48	76	14.31	129	24.29	30	5.65
2. หลักสูตรมัธยมศึกษาโดยบรรจุเนื้อหาทางด้านการปกครองไว้เหมาะสมก็แล้ว	58	10.92	245	46.14	88	16.57	120	22.60	20	3.77
3. กิจกรรมของสถานักเรียน เช่น การอภิปรายทางการเมือง การวิพากษ์วิจารณ์จัดเป็นการเรียนรู้ทางการเมืองที่ควรส่งเสริม	125	23.54	306	57.63	57	10.73	35	6.59	8	1.51
4. ไม่ควรส่งเสริมกิจกรรมทางการเมืองการปกครองในโรงเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนฉกฉวย จนเสียการเรียน	10	1.88	81	15.25	92	17.33	269	50.66	79	14.88
5. ความรู้เกี่ยวกับลัทธิการเมือง ควรให้เรียนรู้เพียงลัทธิเดียวเท่านั้น เพราะจะทำให้สับสนวุ่นวาย	11	2.07	57	10.73	70	13.18	272	51.22	121	22.79
6. การจัดอภิปราย (โต้วาที) เกี่ยวกับความรู้ทางการเมือง เป็นสิ่งที่ไม่ควรส่งเสริม เพราะจะทำให้เกิดความไม่สงบขึ้นภายในโรงเรียน	20	3.77	99	18.64	108	20.34	221	41.62	83	15.63
7. การมีเอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองการปกครองจำหน่ายอย่างกว้างขวาง จะช่วยให้ประชาชนเข้าใจการเมืองการปกครองได้ดียิ่งขึ้น	123	23.16	275	51.79	78	14.69	44	8.29	11	2.07
8. ควรเปิดสอนลัทธิการเมืองต่าง ๆ ให้แพร่หลายเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้น	48	9.04	153	28.81	136	25.61	150	28.25	44	8.29
9. เท้าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองดีแล้ว	9	1.69	82	15.44	204	38.42	199	37.48	37	6.97

จากตารางที่ 19 นักเรียนมีความคิดเห็นดังนี้

1. เกี่ยวกับนักเรียนระดับอนุบาลและระดับประถม ยังเด็กเกินไป ไม่สมควรสอนความรู้เกี่ยวกับการเมือง มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 55.75 ผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 29.94 ผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 14.31
2. เกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาโคั้บรรจุนี้อหาทางคานการเมืองการปกครองไว้เหมาะสมค้แล้ว มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 57.06 ผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 26.37 ผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 16.57
3. เกี่ยวกับกิจกรรมของสถานักเรียน เช่นการอภิปรายทางการเมือง การวิพากษ์วิจารณ์จัดเป็นการเรียนรู้ทางการเมืองที่ควรส่งเสริม มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 81.17 ผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 8.10 ผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 10.73
4. ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมกิจกรรมทางการเมืองในโรงเรียน มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 17.13 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 65.54 ผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 17.33
5. เกี่ยวกับการเรียนรู้อัตถิการเมือง มีเพียงร้อยละ 12.80 เท่านั้น ที่เห็นว่าควรรู้เพียงลัทธิโคั้ลัทธิหนึ่งเท่านั้น ส่วนผู้ที่เห็นว่าไม่ควรรู้เพียงลัทธิเดียว มีเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 74.01 และผู้คอยไม่แน่ใจร้อยละ 13.18
6. เกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดอภิปรายความรู้ทางการเมือง มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริม เพราะจะทำให้เกิดความวุ่นวาย คิดเป็นร้อยละ 22.41 ส่วนผู้ที่เห็นว่าควรส่งเสริมคิดเป็นร้อยละ 57.25 สำหรับผู้ที่ไม่แน่ใจคิดเป็นร้อยละ 20.34
7. เกี่ยวกับเอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง การปกครอง ควรมีจำหน่ายอย่างกว้างขวาง มีผู้เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 74.95 มีผู้ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 10.56 และผู้ไม่แน่ใจ ร้อยละ 14.69
8. ความคิดเห็นต่อการสอนลัทธิการเมืองต่าง ๆ ให้แพร่หลาย มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 37.85 ผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 36.54 และผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 25.61
9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองของนักเรียน มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 17.13 ผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 44.45 และผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 38.42

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อหลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมือง

	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.เกี่ยวกับสิทธิ-หน้าที่ของพลเมือง	82	15.44	209	39.36	196	36.91	38	7.16	6	1.13
2.เกี่ยวกับความหมายของการเมือง	35	6.59	141	26.55	244	45.95	97	18.27	14	2.64
3.เกี่ยวกับสถาบันการเมือง	46	8.66	164	30.89	234	44.07	78	14.69	9	1.69
4.เกี่ยวกับรูปแบบของรัฐบาลและอำนาจฉันทิปไตย	61	11.49	160	30.13	209	39.36	85	16.01	16	3.01
5.เกี่ยวกับศัพท์การเมืองแบบต่าง ๆ	31	5.84	74	13.94	189	35.59	177	33.33	60	11.30
6.เกี่ยวกับบทบาท-หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	33	6.21	99	18.64	218	41.05	138	25.99	43	8.10
7.เกี่ยวกับพรรคการเมือง	17	3.20	47	8.85	182	34.27	205	38.61	80	15.07
8.เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของรัฐบาล	36	6.78	108	20.34	212	39.92	135	25.42	40	7.53
9.เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชน	51	9.60	88	16.57	194	36.53	143	26.93	55	10.36
10.เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ	74	13.94	138	25.99	192	36.16	99	18.64	28	5.27

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่เพียงร้อยละ 15.44 มีความเห็นว่า หลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมืองให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับ สิทธิ-หน้าที่ของพลเมืองมากที่สุด และเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้ความรู้ความเข้าใจรองลงมา ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 13.94 ส่วนเรื่องที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลางได้แก่ เรื่อง ความหมายของการเมือง สถาบันทางการเมือง และบทบาท-หน้าที่ของสมาชิกสภา-ผู้แทนราษฎร ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 45.95, 44.07 และ 41.05 ตามลำดับ สำหรับเรื่อง ที่ให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียนน้อยที่สุดได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับพรรคการเมือง สหิทธิการเมืองแบบต่าง ๆ และกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 15.07, 11.30 และ 10.36 ตามลำดับ

(หมายเหตุ : จากตารางที่ 20 พิจารณาระดับความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ เพื่อจัดลำดับ ความสำคัญของหลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมืองตามเปอร์เซ็นต์ของการเลือก ดังตารางที่ 21 ซึ่งระดับ "มาก" มาจาก มาก + มากที่สุด และระดับ "น้อย" มาจาก น้อย + น้อยที่สุด)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อหลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมือง

ข้อความคิดเห็น	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ	ร้อยละ	ลำดับ
1. เกี่ยวกับสิทธิ-หน้าที่ของพลเมือง	54.80	1	36.91	6	8.29	10
2. เกี่ยวกับความหมายของการเมือง	33.14	5	45.95	1	20.91	8
3. เกี่ยวกับสถาบันทางการเมือง	39.55	4	44.07	2	16.93	9
4. เกี่ยวกับรูปแบบของรัฐบาลและอำนาจ อธิปไตย	41.62	2	39.36	5	33.71	5
5. เกี่ยวกับสิทธิการเมืองแบบต่าง ๆ	19.78	9	35.59	9	44.63	2
6. เกี่ยวกับบทบาท-หน้าที่ของสมาชิกสภา- ผู้แทนราษฎร	24.85	8	41.05	3	34.09	4
7. เกี่ยวกับพรรคการเมือง	12.05	10	34.27	10	53.68	1
8. เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของรัฐสภา	27.12	6	39.92	4	32.95	6
9. เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของ ประชาชน	26.17	7	36.53	7	37.29	3
10. เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ	39.93	3	36.16	8	23.91	7

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 54.80 มีความเห็นว่าหลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมืองให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิ-หน้าที่ของพลเมืองมากที่สุด รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับรูปแบบของรัฐบาลและอำนาจอธิปไตย กฎหมายรัฐธรรมนูญ และสถาบันทางการเมือง ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 41.62, 39.93 และ 39.55 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 45.95 มีความเห็นว่าหลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมืองให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของการเมืองในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับสถาบันทางการเมือง บทบาท-หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 44.07 และ 41.05 สำหรับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่นักเรียนมีความเห็นว่าให้ความรู้น้อยที่สุดได้แก่เรื่องเกี่ยวกับพรรคการเมือง ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 53.68 ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนมีความเห็นว่าได้รับน้อยรองลงมาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับลัทธิทางการเมืองแบบต่าง ๆ กฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชน และบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 44.63, 37.29 และ 34.09 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย